

Monosilab de toamnă

George Bacovia

Toamna sună-n geam frunze de metal,
Vânt.

În tăcerea grea, gând și animal
Frânt.

În odaie, trist sună lemnul mut:
Poc.

Umbre împrejur într-un gol, tăcut,
Loc.

În van peste foi, singur, un condei
Frec.

Lampa plânge... anii tăi, anii mei
Trec.

Să mă las pe pat, ochii să-i închid,
Pot.

În curând, încet va cădea în vid
Tot.

O, va fi cândva altfel natural,
Bis.

Toamna sună-n geam frunze de metal,
Vis.